

בוזיך

תמיד היית על לוז לבי ,
ולאנשים , מקור גאוותי .
היכלתי ושיבזזתי אותך
ללא ידיעתך , ואלוהים עדי .

לפעמים מיררתי עליך ,
וקוננתי על מר גורלי .
זעקתי אליך בנשמותי ,
אך לא אוייתה לזעקתי .

עיניך היקרות , סומאו בשקרי הזויים .
מדוע לא ראית ומדוע לא שמעת ,
את פעמון שקיעתי .

אך בשלהי זוייך , ידעתני .
אוייה לי , טעם פי , מר וזרב
כמעמקי הצייה .
הותרתני שוממה בנפשי וברוזי .

אלוהי שבשמים ... !
כל זויי אליך המה ,
אנא !!! עשה אתה , גם למעני !!! .

מבתך
איכנה בת זביבה

